

GÅNG PÅ GÅNG ÄR
SKOGARNA ROSA

DIKTER AV

EMILY
DICKINSON

I ÖVERSÄTTNING AV
ANN JÄDERLUND

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

Gång på gång är skogarna rosa -
Gång på gång, är de bruna.
Gång på gång klär höjderna av sig
Bakom min födelsestad -
Ofta kröns en topp
Jag vant mig vid att se -
Och lika ofta en skreva
Där den brukade vara -
Och Jorden - berättar man för mig
Snurrade på sin Axell!
Underbara rotation -
Av blott *to/v* iscensatt!

Ett foderblad, kronblad, och en tagg
En vanlig sommarmorgon -
En kolv av Dagg - ett Bi eller två -
En Bris - ett glädjesprång i träden -
Och jag är en Ros!

Hon sov under ett träd -
I ingen annans tankar än mina.
Jag rörde hennes Vagga tyst -
Hon kände igen foten -
Tog på sig sin högröda dräkt
Och se!

Så har en Tusensköna försvunnit
Från fälten idag -
Så trippade mången toffel på tå
Iväg till Paradiset -
Sipprade så i klarröda bubblor
Dagens avskedsstund -
Blommande - snubblande - flödande -
Är ni då nu med Gud?

När Rosorna slutar blomma, Sir,
Och Violerna dött ut -
När Humlorna i högtidlig flykt
Passerat bortom Solen -
Ska handen som stannat för att skörda
Just denna Sommardag
Ligga sysslös - i Kastanjebrunt -
Så ta mina blommor - Jag ber!

Jag plundrade Skogarna -
De tillitsfulla Skogarna -
De godtrogna Träden
Bar fram sina Kottar och mossor
För att tillfredsställa min fantasi -
Jag granskade nyfiken deras krimskrams -
Jag grep - Jag bar iväg -
Vad ska den allvarliga Granen -
Vad ska Eken säga?

Om *hon* hade varit Misteln
Och jag hade varit Rosen –
Hur bjärt skulle mitt sammetsliv
Slutat på ditt bord!
Som jag är av Druiden –
Och hon av daggen –
Ska jag smycka Traditionens knapphål –
Och sända Rosen till dig.

Med Höviskheter så klena,
En Blomma, eller en Bok,
Planteras leendenas frön -
Som blomstrar i mörkret.

Hennes bröst är som gjort för pärlor,
Men jag var ingen »Dykare«.
Hennes ögonbryn som gjorda för troner,
Men jag hade ingen krona.
Hennes hjärta som gjort för hemmets härd –
Jag – en Sparv – bygger där
Ljuvligt av ler och långhalm
Mitt perenna näste.

Så skamsen när jag spana på'na!
Så söt – så generad!
Så gömd bland sina blad
För att ingen skulle hitta –

Så andlös tills jag gick förbi –
Så hjälplös när jag vände
Och bar henne sprattlandes, rodnandes,
Bort från hennes gömställen!

För vem rånade jag Dalen –
För vem bedrog jag Dälden –
Många, ska tveklöst fråga mig,
Men jag säger det aldrig!

Kirurger måste vara mycket försiktiga
När de tar till kniven!
Under deras fina snitt
Rör sig den Skyldige – *Livet!*

Du älskar mig - du är säker -
Jag ska inte vara rädd -
Att ta miste -
Jag ska inte vakna *bedragen* -
Nån hånleende morgon -
Och finna att Soluppgången flytt -
Och Frukträdgårdar - oförödda -
Och Dollie - borta!

Jag behöver inte bli skärrad - säkert -
Den natten kommer aldrig -
När skräckslagen - hem till Dig
Jag flyr -
För att finna fönstren mörka -
Och ingen Dollie längre - märker -
Alldeles ingen?

Säkert är du säker - du vet -
Jag bär det bättre nu -
Om bara du säger mig det -
Än när - en trist liten

Tröst växt -
Över min smärta -
Du stinger - igen!

www.albertbonniersforlag.se

ISBN 978-91-0-012764-0

COPYRIGHT © Ann Jäderlund och
Albert Bonniers Förlag 2012

FORM Nina Ulmaja

TYPSNITT Gotham och Gotham Narrow

TRYCK Balto Print, Litauen 2012